

Calea nouă și vie a legământului cel veșnic

15 mai 2006

Gili Cârstea

Dintre cei care vor putea fi amăgiți de capodoperele diavolului în ultima generație, niciunul nu se va putea justifica în fața universului că pieirea lui se datorează autorului x, pastorului y sau teologului z. Hristos a deschis o cale nouă și vie către Sfânta Sfințelor și nimeni nu va putea obiecta acum, după două mii de ani, că el nu a auzit de ea. Toți avem o “intrare liberă” la Tatăl, iar Tatăl a promis celor ce vin la El prin Hristos că va uni natura Sa divină cu natura noastră omenească.

Dar ce vrea să spună apostolul prin afirmația că până la Hristos “drumul în Locul Prea Sfânt nu era încă deschis câtă vreme sta în picioare cortul dintâi” (Evr 9:8)?

Poporul ales, prin neputința de a aprecia “clădirea la care priveau cu atâta mândrie” și scopul lui Dumnezeu pentru sufletul lor ascuns în acea slujbă, a avut nevoie de un Mijlocitor între el și Dumnezeu. Acesta era rolul marelui preot, al preoției în general. Între ei și Dumnezeu exista o perdea, pe care doar marele preot o putea trece o dată pe an, la ziua ispășirii. Era singurul moment când omul muritor și Dumnezeul cel veșnic se aflau împreună în locul destinat să vindece maladia care afecta universul. Domnul spunea că în acea zi se va face ispășire, iar aceasta însemna ceva foarte concret: “Veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului” (Lev 16:30).

Israel însă nu a văzut în această slujbă o posibilitate reală de a umbla în neprihănire. El s-a mulțumit să știe că este acoperit, iertat și primit, ca să poată lua de la capăt șirul nelegiuirilor sub aripa protecție a unui mijlocitor. Nu au crezut că idolatria și jocul de-a religia Îl poate alunga pe Dumnezeu din templul Său. Ei nu au știut că Șekina a părăsit locul sfânt dintre cei doi heruvimi de aur de pe chivot, practicând ani de zile un ritual inutil și împovărat, cu totul incapabil să ducă la “desăvârșirea cerută de cugetul lor” (Evr 9:9).

Hristos, al doilea Adam, a deschis acest drum al “intrării libere” la Tatăl, dincolo de perdea, “în trupul Său.” În trupul Său se află răspunsul la ecuația mântuirii, la taina evlaviei, și acolo trebuie să privească oricine dorește, speră sau visează să trăiască în neprihănire.

În Hristos, umanul și divinul nu mai erau despărțite de perdea, iar cele două naturi erau atât de armonios împletite încât se poate afirma fără greșală că cine L-a văzut pe El a văzut pe Tatăl. Omul Isus Hristos a trăit printre noi exact la fel cum ar fi trăit Tatăl dacă venea personal în lume, și a trăit exact la fel ca oricare dintre noi, dacă am accepta să mergem pe calea nouă și vie pe care a deschis-o El. Deși frate cu noi, Hristos a pășit prin credință în locul sfânt, acolo unde omul și Dumnezeu se întâlnesc, iar viața Sa declară că atunci când este unit cu divinul, “omenescul nu face păcat” (MH 180).

În tot timpul vieții lui Hristos ca templu al lui Dumnezeu, El a evitat să șocheze pe Israel cu realitatea devastatoare că Șekina nu se mai află în Sfânta Sfintelor. Dar atunci când misiunea Sa a luat sfârșit, misiune descrisă în termenii descoperirii caracterului lui Dumnezeu sub ochii oamenilor, perdeaua din sanctuar a fost sfâșiată de sus până jos, iar slujitorii de la templu au privit uimiți golul imens din religia lor. Sfânta Sfintelor era goală. Slava dispăruse. Icabod în pilde, o metaforă pentru inima în care nu locuiește Duul Sfânt

Șekina avea acum o altă locuință, dar ei nu au fost dispuși să pășească “pe calea nouă și vie” a slujbei lor despre sanctuar. Casa lor a rămas pustie.

Rămășița a fost chemată să recupereze eșecurile și neclaritățile lor, dar și mai mult. Ea este chemată să redescopere și să aprecieze adevăruri rămase “neînțelese și neapreciate de la ziua Cincizecimii.”

Ce a fost la ziua Cincizecimii? Șekina se întorcea, după secole de pribegie, în templul ei adevărat, acolo unde era locul ei “din veacuri veșnice.” Poporul ales era în șoc. Nu cunoscuse o asemenea revoluție spirituală niciodată în lunga lui existență. Simboluri și metafore ancestrale deveneau realitate, și încă una glorioasă. Puterea lui Dumnezeu se rostogolea peste națiune cu o forță nemaivăzută. Oameni peste care Ploaia Timpurie se revărsase, cu puterea divină la dispoziția lor, spuneau lui Israel că a trecut vremea jocului de-a religia. Mii de oameni au fost treziți la noua realitate. Din păcate, ucenicii au limitat scopul lui Dumnezeu, întorcându-se treptat și subtil la formele goale ale religiei populare, în care a fost târât chiar și Pavel. Efesul și-a pierdut dragostea dintâi, iar omenirea a fost astfel condamnată la două mii de ani de agonie, confuzie și moarte.

Generația prezentă a poporului lui Dumnezeu are șansa unică de a recupera adevărurile rămase “ascunse și neînțelese” de la ziua cincizecimii. Șekina dorește mai arzător decât oricând să Se întoarcă în locul Prea Sfânt, acolo unde este locul ei, și singurul lucru care o împiedică este mahrama de pe ochii noștri, pe care o păstrăm cu premeditare.

Ne place să ne desfătăm încă în convingerea că mijlocirea poate continua la infinit, iar la umbra ei să mai putem flirta cu firea pământescă o clipă. Continuăm încă să credem că am putea converti nelegiuirea, să punem la picioarele universului, ca un trofeu al credincioșiei noastre, firea pământescă fardată și parfumată, umilită și învinsă. Dar timpul trece, iar ceea ce sperăm se dovedește tot mai clar a fi speranțe deșarte. “Domnul neprihănirea noastră” va deveni o realitate

eficientă doar atunci când vom fi pregătiți și dispuși să pășim pe calea cea nouă și vie deschisă de Hristos.

Acest pas decisiv spre locul de „dincolo de perdea” se face personal și individual. Nu vă va putea ajuta nimeni, și nu vă va putea împiedica nimeni. Dacă mahrama de pe sufletul dumneavoastră s-a sfâșiat de sus până jos, este timpul să pășiți fără teamă în locul prea sfânt, unde Domnul pregătește ziua ispășirii finale pentru poporul Său. Doar așa Îl vom putea numi fără greșală “Domnul, neprihănirea noastră.”

Calea nouă și vie s-a deschis demult, și ne așteaptă, iar cerul este mai nerăbdător decât noi să refacă legăturile rupte.
